

[Lilli Gyldenkilde]

sionen, men selvfølgelig også i ældrekommis-sionen. Men de ting, vi ved, bør vi ikke sætte ned i den syltekrukke, som man kan være forskræmt ved tanken om sådan en ældre-kommission kan blive. Det kan i hvert fald ikke vente i to år, før vi tager alvorligt fat på uddannelseskapa-citeten. Derfor vil jeg pege alene på de tal, ministeren her har gjort rede for: der bliver flere og flere ældre, det vil sige, der bliver større og større behov. Vi er nødt til at tage fat nu.

Jeg er i øvrigt også enig i den udvikling, der ligger i, at vi udbygger hjemmehjælps-ordningen, hjælper med boligindretning og udbringer mad og alle disse gode ting, der hjælper til, at ældre kan blive længst muligt i deres hjem. Det er vi i SF enige i, og det er ting, vi støtter, ikke mindst fordi de ældre helst vil blive i deres eget hjem. Men vi må gøre opmærksom på, at vi så ikke må glemme, at det klientel, der vil komme på vores plejehjem, vil blive det, vi herinde kalder for tungere klientel, og dermed også mere pleje-krævende klientel. Det må også med i over-vejelserne.

Hr. Pilgaard Andersens dagsordensforslag kan vi ikke stemme for, ikke fordi vi ikke mener, der skal være mulighed for frit læge-valg – det mener vi der skal – men vi mener også, der ligger ting så langt fremme, at jeg på en måde synes, forslaget er overflødig-t. Hvad angår ældrekommis-sionen, må jeg lige høre lidt af svarene, før jeg kan tage stilling dertil.

Grethe Philip (RV):

Baggrunden for debatten her i dag, er dr. Lefèvres lidenskabelige angreb på plejehjem-mene. Det, han særlig har rejst, er jo bl.a. spørgsmålet om medicin, men i øvrigt har han også sat et stort spørgsmålstegn ved, om plejehjemmene drives forsvarligt.

Jeg vil i dag i det store og hele holde mig til plejehjemsproblematikken, specielt pleje-hjemmene for de ældre, men jeg vil da gøre opmærksom på – jeg tror ikke, nogen af de tidligere talere har været inde på det – at der rejser sig nogle særlige spørgsmål, hvor der er tale om yngre handicappede, som indlæg-ges på plejehjem. Derimod har jeg ikke tænkt mig at komme meget ind på hele spørgsmålet om den øvrige omsorg for ældre mennesker. Jeg er naturligvis klar over, at

det er uhyre vigtigt også for spørgsmålet om, hvor stort et behov for pladser der er på ple-jehjemmene og i det hele taget for de ældres trivsel, men jeg mener bare ikke, det er det spørgsmål, der er rejst i forespørgslen i dag, så jeg synes måske nok, ministeren brugte lovlig meget af sin tid på dette spørgsmål, selv om jeg som sagt også er enig i, at det er vigtigt.

Jeg vil gerne have præciseret, inden jeg går over til forespørgslens egentlige emne, at vi i det radikale venstre igennem årene er gået varmt ind for, at samfundet skal gøre alt, hvad det kan med hjælp og støtte, for at de ældre mennesker skal blive så længe i de-res egne hjem, som de har mulighed for, og som de selv ønsker, og at man jo dér kan bruge en række forskellige midler såsom hjemmehjælpere, hjælpemiddelcentraler, op-træningsinstitutioner m.m., mange ting, som vi er i gang med, men som stadig bør udbyg-ges. Det er vel også sådan, at de nye regler, vi har fået for boligstøtte til pensionister, er et middel til at gøre det muligt for pensioni-sterne at blive længere hjemme.

Jeg vil derefter gå over til det, jeg opfatter som hovedemnet for forespørgslen, nemlig hele plejehjemssituationen og spørgsmålet om vore gamle, der er på plejehjemmene, eller som i fremtiden kommer på plejehjem, kan få den tryghed, som de har et rimeligt krav på. Der er jo i den drøftelse en hel del faktiske forhold, som vi må gøre os klart, og som andre har været inde på, navnlig spørgs-målet om, at plejehjemsklientelet bliver ældre og tungere, og at det spiller en væsentlig rolle for, hvordan vi bedst kan opfylde deres behov.

I forbindelse med dette er der jo også spørgsmålet om visitationen; den er blevet strengere, og det må man vel sige er efter opfordring fra folketinget. Vi mener, der skal være en forholdsvis streng visitation til pleje-hjemmene; vi har forladt den gamle forestil-ling om alderdomshjem. I takt med denne strengere visitation har vi hævet standarden på plejehjemmene: vi har udstyret dem med en hel del ting, de ikke havde før. Vi har gi-vet dem en højere personalenormering, og sammen med alt dette er udgifterne til en plejehjemsplads steget voldsomt. Jeg tror ikke, jeg tager helt fejl, når jeg siger, at udgif-ten til en plejehjemsplads nu ligger oppe i niveau 200.000–250.000 kr. pr. år. Jeg ved, at